

Magdalena Buriánková, Digitalizace archiválií, Praha 2010, 42 stran textu + přílohy

Posudek vedoucí práce

M. Buriánková si zvolila coby téma své bakalářské práce dnes v prostředí praktického archivnictví navýsost aktuální tematiku digitalizace. Jak je avizováno již v úvodu, jejím konkrétním cílem bylo shrnout tuto rozsáhlou a komplikovanou problematiku do přehledné formy, která by reflektovala jednak postup přípravných prací (vznik projektu) a obecné podmínky digitalizace, tak i vybavení digitalizačního pracoviště. Je možné konstatovat, že tento cíl se autorce podařilo naplnit.

Zdrojem jí byly zejména její vlastní praktické zkušenosti, nejrůznější dokumenty týkající se digitalizace (veřejně přístupné i interní povahy) a dále odborné články. Jistě není překvapivé, že většina z nich je přístupná on-line. Na druhou stranu je ovšem nutno kriticky poznamenat, že M. Buriánková zcela pominula texty M. Wannera a O. Macka, kteří na stránkách Archivního časopisu počátkem tohoto tisíciletí zveřejnili celou řadou příspěvků týkajících se problematiky digitalizace.

Specifickou problematiku prezentuje autorka v jasném a srozumitelném textu, který prokazuje, že v digitálním prostoru není žádným nováčkem. Přesto se nevyvarovala drobné nepřesnosti, když odkazuje zájemce o grantové prostředky na prostředkování dnes již nefungující Grantové agentury AV ČR.

Velmi pozitivně lze hodnotit obrazové přílohy připojené za textem, na něž je v průběhu výkladu průběžně odkazováno. Jsou zde jasně a jednoznačně dokladovány jednotlivé skutečnosti zmiňované v textu. Připojení přílohy 2 – dotazníků, je o něco problematičtější. Podniknutý drobný výzkum samozřejmě není nezajímavý, ovšem vzhledem k tomu, že autorka jeho výsledky nijak blíže nerozebírá a nekomentuje, jeví se mi jejich připojení trochu nadbytečné.

Po formální stránce lze posuzované práci vytknout několik prohřešků – nerozlišování mezi spojovníkem a pomlčkou (s. 12, 26), interpunkce (s. 18, s. 26, s. 32). Zvolený citační úzus je nestandardní, avšak je dodržován důsledně v celé práci a svůj účel plní. Za spornou lze považovat snad jen citaci novinového článku na s. 22. V poznámce pod čarou i v seznamu literatury dále čtenáře zaujme titul „Radka. Barevné prostory.“ Lze přičíst jistě jen na vrub

časové tísni to, že se autorce nepodařilo dohledat příjmení autorky internetového článku, k čemuž stačilo jen jedno další kliknutí a posun na další stránku ve virtuálním prostoru.

Po grafické stránce je práce na dobré úrovni.

Z jazykového hlediska lze práci považovat za zdařilou, autorka se vyjadřuje jasně, bez hrubých chyb, vytknout je možno jedině drobné vychýlení z vazby na s. 14 (Partnerství, ... má, ... mohou).

Obecně je možno uzavřít, že M. Buriánková předložila zdařilou práci týkající se tématu, které nebylo dosud v kvalifikačních pracích pražského archivního studia reflektováno.

Po zvážení výše uvedených skutečností hodnotím práci jako **velmi dobrou**.

V Praze, 10. září 2010

PhDr. Klára Woitschová, PhD.